

Mikor a szíved már csordultig tele, mikor nem csönget rád soha, senki se,

Mikor sötét felhő borul életedre, mikor, kiket szeretsz, nem jutsz az eszükbe,

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne pusztulj bele! Nézz fel a Magasba, reményteljesen,

S fohászokj: Miatyánk, ki vagy a Mennyekben!

Mikor a magányod ijesztően rád szakad, mikor kérdésedre választ a csend nem ad,

Mikor körülvesz a durva szók özöne, átkozódik a rossz - erre van Istene!

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne roppanj bele! Nézz fel a magasba, és hittel rebegd!

Uram! Szenteltessék meg a Te neved!

Mikor minden felől forrong a nagyvilág, mikor elnyomásban szenved az Igazság,

Mikor szabadul a Pokol a Földre, népek homlokára Káin bélyege van sűtve,

Ó, lélek, ne csűggedj! Ne törjél bele! Nézz fel a magasba, hol örök fény ragyog,

S kérd: Uram! Jöjjön el a Te országod!

Mikor beléd sajdul a rideg valóság, mikor életednek nem látod a hasznát,

Mikor magad kínlódsz, láztól gyötörve, hisz bajban nincs barát, ki veled törődne!

Ó, lélek, ne csűggedj, ne keseredj bele!

Nézz fel a magasba - hajtsd meg a homlokod, s mondd: Uram!

Legyen meg a Te akaratod!

Mikor a „kisember” fillérekben számol, mikor a drágaság az idegekben táncol,

Mikor a „gazdag” milliókat költ, hogy „éljen”, s millió szegény a „nincs”-től hal éhen,

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne roskadj bele! Nézz a magasba - tedd össze két kezed, s kérd: Uram!

Add meg a napi kenyerünket!

Mikor életedbe lassan belefáradsz, mikor hited gyöngyül, - sőt - ellene támadsz,

Mikor -hogyan imádkozz - nincs kedved, sem erőd, minden lázad benned, hogy tagadd meg Őt,

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne egyezz bele! Nézz fel a magasba, s hívd Istenedet! Uram! Segíts!

S bocsásd meg vétkeimet!

Mikor hittél abban, hogy téged becsülnek, munkád elismerik, lakást is szereznek,

mikor verítékig hajszoltad magad, később rádöbbenél, hogy csak kihasználtak...!

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne ess kétségbe! Nézz fel a magasba, sírd el Teremtődnek:

Uram! Megbocsátok az ellenem vétkezőknek!

Mikor a nagyhatalmak a „békét" tárgyalják, mikor a béke sehol (!), csak egymást gyilkolják, mikor a népeket a vesztükbe hajtják, s kérded: Miért tűröd ezt Istenem, Miatyánk?

Ó, lélek, ne csüggedj! Ne pusztulj bele! Nézz fel a magasba, s könyörögve szólj! Lelkünket kikérte a rossz - támad, s tóbol.

Uram! Ments meg a kísértéstől, ments meg a gonosztól! Ámen!

Utóhang:

S akkor megszólal a Mester, keményen - szelíden : Távozz sátán - szűnj vihar!

Béke, s csend legyen! Miért féltek kicsinyhitűek? Pokoli hatalmak rajtatok erőt nem vesznek! Hűséges kis nyájam, én Pásztorotok vagyok! S a végső időkhig veletek maradok!